Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Central (Jud. Fondos-Fraṭman Mariana)
Dosarul nr. 2ri-41/25
2-23159122-02-2ri-28012025

D E C I Z I E

10 iulie 2025 municipiul Chișinău

Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Dașchevici Grigore

soluționând, fără participarea părţilor, recursul declarat de avocatul Mocanu Serghei, în interesele recurentului Suholitco Valentin, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 3 decembrie 2024, prin care s-a declarat tardivă și s-a dispus restituirea fără examinare a contestației depuse de Suholitco Leontie în interesele lui Suholitco Valentin privind neadmiterea spre validare a creanței lui Suholitco Valentin în tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului Î.M. Uzina „Topaz” S.A.,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 8 februarie 2024, a fost admisă cererea depusă de S.C. „CPD-Industrial Grup” S.R.L. A fost constatată insolvabilitatea Î.M. Uzina „Topaz” S.A. și a fost intentat procesul de insolvabilitate împotriva Î.M. Uzina „Topaz” S.A., cu sediul în mun. Chișinău, Piața Dimitrie Cantemir nr. 1, IDNO și cod fiscal 1002600041941. A fost ridicat dreptul dnei Linnic Inna de a administra Î.M. Uzina „Topaz” S.A., iar în funcția de administrator al insolvabilității a fost desemnat dl Stejar Veaceslav, deținătorul autorizației nr. 92 din 14 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

La fel, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 8 februarie 2024, s-a obligat administratorul insolvabilității:

a) să notifice creditorii debitorului cu privire la înregistrarea cererilor de validare a creanțelor, în vederea întocmirii tabelului definitiv al creanțelor, precum și să formuleze un apel special către creditorii garantați, cu propunerea de a preciza, fără întârziere, bunurile asupra cărora dețin un drept preferențial, până la data de 22 martie 2024;

b) să verifice, să întocmească și să prezinte instanței de insolvabilitate tabelul definitiv al creanțelor și un raport detaliat privind cauzele și împrejurările care au condus la starea de insolvabilitate, cu indicarea persoanelor cărora le-ar putea fi imputabile și a premiselor angajării răspunderii acestora, în condițiile legii, până la data de 11 aprilie 2024.

S-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru data de 15 mai 2024, ora 10:30, în incinta Judecătoriei Chișinău (sediul Central), mun. Chișinău, str. N. Zelinski 13, etajul II, sala de ședințe nr. 14.

La 6 martie 2024, prin intermediul poștei electronice, Suholitco Valentin a depus cerere privind includerea în registrul creanțelor creditorilor ai debitorului Î.M. Uzina „Topaz" S.A. a creanței sale în sumă de 15.000.000.000 RUB (2.850.000.000 lei).

Pe 26 aprilie 2024, Suholitco Leontie a depus o cerere în adresa instanței de judecată, prin care se menționează că termenul de depunere a cererii nu a fost încălcat, iar în eventualitatea în care se va considera că acesta a fost depășit, se solicită repunerea în termen a cererii de înaintare a creanței, întrucât creditorul nu este responsabil de circumstanțele care au condus la această situație.

La 2 mai 2024, în adresa Judecătoriei Chișinău, sediul Central, a parvenit tabelul definitiv al creanțelor lui Suholitco Valentin împotriva patrimoniului debitorului, transmis de administratorul insolvabilității Î.M. Uzina „Topaz" S.A., Stejar Veaceslav.

Potrivit tabelului definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului Î.M. Uzina „Topaz" S.A., administratorul insolvabilității, Stejar Veaceslav, nu a admis spre validare creanțele solicitate de Suholitco Valentin, în sumă de 2 850 000 000 lei, cu titlu de creanțe chirografare de rangul V.

În cadrul ședinței de validare a creanțelor din data de 15 mai 2024, nu a fost validat creditorul Suholitco Valentin cu creanțe chirografare de rangul V, în suma menționată.

La 17 mai 2024, Suholitco Leontie, în interesele lui Suholitco Valentin, a depus o cerere prin care solicită instanței să explice motivul pentru care, la ședința de validare din 15.05.2024, a fost respinsă cererea de validare a creanțelor depusă de Suholitco Valentin, în pofida existenței încheierii nr. 2i-857-1/2023 din 25.04.2024, prin care s-a constatat că cererea de admitere a creanțelor formulate de Suholitco Valentin împotriva patrimoniului Î.M. Uzina „Topaz" S.A., aflată în proces de insolvabilitate, este pe deplin justificată.

De asemenea, se solicită clarificarea motivului pentru care instanța nu a emis o încheiere asupra cererii depuse la data de 26 aprilie 2024, ora 9:01, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău, sub nr. de înregistrare 5-8-7629. Se menționează că, în cazul în care instanța recunoaște că cererea lui Suholitco Valentin a fost depusă în termen, atunci problema necesității formulării unei contestații devine irelevantă.

În consecință, la data de 28 mai 2024, instanța de judecată l-a informat pe Suholitco Leontie, în interesele lui Suholitco Valentin, despre faptul că, în cadrul

ședinței de validare a creanțelor din 15.05.2024, a fost înaintată o cerere privind admiterea creanțelor formulate de Suholitco Valentin, cu statut provizoriu. Instanța de judecată a dispus respingerea cererii, dat fiind faptul că Suholitco Valentin nu a înregistrat vreo contestație, astfel că cererea de admitere a creanțelor cu statut provizoriu este inadmisibilă, în temeiul art. 144 alin. (5) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012. Suplimentar, s-a menționat că, prin prezenta cerere, se deduce o constatare eronată, întrucât instanța de judecată nu a respins cererile de înaintare a creanțelor formulate de Suholitco Valentin la datele de 6 martie și 26 aprilie 2024, ci a respins cererea privind admiterea creanțelor înaintate de Suholitco Valentin împotriva patrimoniului debitorului cu statut provizoriu. Mai mult decât atât, în situația neadmiterii sau admiterii integrale ori parțiale a creanțelor, debitorul și creditorii pot formula contestații, în temeiul art. 144 din Legea insolvabilității.

Totodată, la 14 iunie 2024, a parvenit în adresa instanței de judecată o contestație din partea lui Suholitco Leontie, formulată în interesele lui Suholitco Valentin, împotriva neadmiterii spre validare a creanței acestuia în tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului Î.M. Uzina „Topaz” S.A.

În susținerea contestației s-a menționat că tabelul definitiv al creanțelor din 2 mai 2024 a fost adus la cunoștință la 12 iunie 2024, conform căruia Suholitco Valentin nu a fost inclus în tabelul definitiv al creanțelor debitorului Î.M. „Topaz” S.A. cu suma de 2.850.000.000 lei, la rangul V. Se declară că nu este de acord cu neincluderea lui Suholitco Valentin în tabelul definitiv al creanțelor debitorului Î.M. „Topaz” S.A. cu suma menționată la rangul II. Se susține că debitorul Î.M. „Topaz” S.A. a folosit neautorizat drepturile de autor ale lui Suholitco Valentin, cauzându-i acestuia un prejudiciu material ce reprezintă remunerația cuvenită pentru drepturile de autor în valoare de 2.850.000.000 lei.

Astfel, Suholitco Leontie, în numele lui Suholitco Valentin, a solicitat includerea creanței lui Suholitco Valentin, cu statut provizoriu, în tabelul definitiv al creanțelor debitorului Î.M. „Topaz” S.A., cu suma de 2.850.000.000 lei, la rangul II, rectificând tabelulul definitiv al creanțelor, în consecință.

Poziția debitorului expusă în instanța de fond:

Administratorul procedurii de insolvabilitate a Î.M. Uzina „Topaz” S.A., domnul Stejar Veaceslav, a solicitat respingerea contestației ca fiind depusă peste termenul legal. Totodată, a declarat că atât Suholitco Leontie, cât și Suholitco Valentin aveau cunoștință despre intentarea procedurii de insolvabilitate, însă Suholitco Valentin nu figurează în evidența contabilă a întreprinderii și nu a fost notificat individual.

Reprezentantul debitorului Î.M. Uzina „Topaz” S.A., avocatul stagiar Triboi Mihai, a susținut că contestația este tardivă și a solicitat restituirea acesteia fără examinare.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 3 decembrie 2024, s-a declarat tardivă și s-a dispus restituirea fără examinare a contestației depuse de

Suholitco Leontie în interesele lui Suholitco Valentin privind neadmiterea spre validare a creanței lui Suholitco Valentin în tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului Î.M. Uzina „Topaz” S.A.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul față de soluția primei instanțe, la 18 decembrie 2024, avocatul Mocanu Serghei, acționând în interesele recurentului Suholitco Valentin, a declarat recurs, solicitând casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 3 decembrie 2024, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă contestația depusă de Suholitco Leontie în interesele lui Suholitco Valentin.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a indicat că acțiunile debitorului Î.M. „Topaz” S.A., care a utilizat neautorizat dreptul de autor aparținând lui Suholitco Valentin, i-au cauzat acestuia un prejudiciu material echivalent cu remunerația datorată pentru drepturile de autor, în sumă de 2.850.000.000 lei. În aceste condiții, instanța de insolvabilitate urmează să admită contestația și să dispună validarea creanței lui Suholitco Valentin în tabelul definitiv al creanțelor debitorului Î.M. „Topaz” S.A., în sumă de 2.850.000.000 lei, la rangul II, cu rectificarea corespunzătoare a tabelului definitiv.

Partea recurentă a menționat că, termenul pentru depunerea contestației urmează a fi calculat de la data de 12 iunie 2024, când contestatarul a luat cunoștință de conținutul tabelului definitiv. În consecință, încheierea contestată a fost emisă cu încălcarea prevederilor legislației naționale și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

În materie de drept, recursul a fost întemeiat în baza prevederilor art. 43 și 144 din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012.

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 2 iulie 2025, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de insolvabilitate a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin. (1) din Codul de procedură civilă „***încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre****, de către părți şi de ceilalți participanți la proces* ***în cazurile prevăzute*** *de prezentul cod* ***şi de alte legi****, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol*”.

Potrivit art. 424 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii*”.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 „*încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege.*

Termenul de recurs, precum şi recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanţei de insolvabilitate".

Completul judiciar constată că Judecătoria Chișinău, sediul Central, a emis încheierea recurată la 3 decembrie 2024, aceasta fiind contestată cu recurs la 18 decembrie 2024. În consecință, Completul specializat în materie de insolvabilitate apreciază că recursul declarat de avocatul Serghei Mocanu, în interesele recurentului Valentin Suholitco, a fost depus în termenul prevăzut de lege, întrucât a fost formulat în a 15-a zi de la emiterea încheierii de către instanța de fond.

Totodată, se constată că, la 17 februarie 2025, recurentul a depus dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 de lei, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

Conform art. 426 alin. (3) din Codul procedură civilă, „*(3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor*".

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs și cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat în materie de insolvabilitate consideră că recursul declarat de avocatul Mocanu Serghei, în interesele recurentului Suholitco Valentin, este neîntemeiat şi urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi*".

Conform art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, „*Instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul şi să menţină încheierea*".

În acord cu prevederile art. 76 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*înaintarea creanţelor de către creditori are loc în strictă conformitate cu reglementările privind procedura de insolvabilitate*".

Potrivit art. 140 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*dacă are o creanţă faţă de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanţa, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanţelor adresată instanţei de judecată care examinează cauza de insolvabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanţelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanţă*".

În conformitate cu art. 141 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*cererea de admitere a creanţelor are acelaşi regim juridic ca şi cererea de chemare în judecată, cu excepţiile stabilite la art. 19*”.

Conform art. 144 alin. (1) - (2) și (9) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „***debitorul și creditorii pot formula contestații împotriva creanțelor neadmise sau trecute parțial în tabelul definitiv, în termenul prevăzut la art. 143 alin. (6). Contestațiile depuse după expirarea acestui termen se declară tardive și se restituie fără examinare.*** *Instanţa de insolvabilitate soluţionează contestaţia prin încheiere care poate fi contestată cu recurs. Încheierea irevocabilă prin care contestaţia este admisă sau respinsă cu validarea creanţei este executorie pentru administratorul insolvabilităţii/lichidator şi pentru toţi creditorii. Încheierea constituie temei pentru rectificarea tabelului definitiv al creanţelor sau a tabelului definitiv consolidat fără a se convoca şedinţă specială de validare*”.

În conformitate cu art. 143 alin. (6) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, „*o creanță inclusă în tabelul definitiv se consideră validată dacă nu este contestată* ***cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de ședința de validare****, sau dacă eventualele contestații au fost înlăturate*”.

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Completul de judecată constată că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 8 februarie 2024, a fost admisă cererea depusă de S.C. „CPD-Industrial Grup” S.R.L. S-a constatat starea de insolvabilitate a Î.M. Uzina „Topaz” S.A. și s-a intentat procesul de insolvabilitate față de aceasta. Termenul limită de depunere a cererilor de validare a creanțelor a fost stabilit până la data de 22 martie 2024, iar ședința de validare a fost fixată pentru data de 15 mai 2024, ora 10:30.

La 6 martie 2024, Suholitco Valentin a depus o cerere în adresa instanței privind includerea în registrul creanțelor creditorilor al debitorului Î.M. Uzina „Topaz” S.A. a creanței acestuia în sumă de 15.000.000.000 RUB (2.850.000.000 lei).

La 25 aprilie 2024, cererea de admitere a creanțelor formulată de Suholitco Valentin împotriva patrimoniului Î.M. Uzina „Topaz” S.A., aflată în proces de insolvabilitate, a fost remisă judecătorului Mariana Fondos-Frațman, pentru a fi anexată la materialele cauzei de insolvabilitate și soluționată în conformitate cu reglementările din secțiunea I, capitolul V din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012.

La data de 26 aprilie 2024, Suholitco Leontie în interesele lui Suholitco Valentin a depus o cerere, menționând că termenul de depunere a cererii nu a fost încălcat, iar, în eventualitatea în care s-ar constata contrariul, a solicitat repunerea în termen.

La 2 mai 2024, administratorul insolvabilității Î.M. Uzina „Topaz” S.A., Stejar Veaceslav, a transmis prin intermediul poștei electronice a Judecătoriei Chișinău, sediul Central tabelul definitiv al creanțelor lui Suholitco Valentin. Prin urmare, din acest moment, creditorii și debitorul au avut posibilitatea reală de a lua cunoștință de

conținutul tabelului, ceea ce înseamnă că termenul pentru formularea contestațiilor a început să curgă de la această dată.

Potrivit tabelului definitiv al creanțelor prezentat de administratorul insolvabilității, creanța lui Suholitco Valentin, în cuantum de 2.850.000.000 lei, nu a fost admisă spre validare. În cadrul ședinței de validare din 15 mai 2024, instanța a constatat că Suholitco Valentin nu a fost validat în calitate de creditor, având creanțe chirografare de rangul V.

La 14 iunie 2024, a parvenit în adresa instanței de judecată o contestație din partea lui Suholitco Leontie, formulată în interesele lui Suholitco Valentin, împotriva neadmiterii spre validare a creanței acestuia în tabelul definitiv al creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului Î.M. Uzina „Topaz" S.A.

Conform art. 143 alin. (6) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, o creanță inclusă în tabelul definitiv se consideră validată dacă, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de data ședinței de validare, aceasta nu a fost contestată. În speță, ședința de validare a fost fixată pentru ***15 mai 2024*** (miercuri), astfel că termenul-limită pentru depunerea unei eventuale contestații, calculat în conformitate cu dispozițiile legale și cu excluderea zilelor nelucrătoare (inclusiv 9 mai), a fost cel târziu ***8 mai 2024***. Cu toate acestea, Suholitco Leontie în interesele lui Suholitco Valentin a depus contestația abia la data de ***14 iunie 2024.*** Această contestație a fost formulată la peste o lună de la expirarea termenului legal, fără a fi însoțită de vreo justificare obiectivă privind imposibilitatea depunerii în termen.

În același context, Suholitco Leontie, în calitate de reprezentant, a declarat că nu a luat cunoștință de tabelul definitiv. Cu toate acestea, cererea formulată ulterior de Suholitco Leontie în interesele lui Suholitco Valentin privind admiterea provizorie a creanței a fost respinsă ca inadmisibilă, în temeiul art. 144 alin. (5) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, întrucât nu fusese depusă nicio contestație în termenul legal prevăzut.

Conform art. 110 din Codul de procedură civilă, „*termenul de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanţa (judecătorul), participanţii la proces şi alte persoane legate de activitatea instanţei trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte*", iar în conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, „*termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiţionat începutul lui*".

În conformitate cu art. 113 din Codul de procedură civilă, „*dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanţa de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel*".

Potrivit art. 56 alin. (3) din Codul de procedură civilă, „*participanţii la proces sunt obligaţi să se folosească cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale. În cazul*

abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligaţiilor procedurale, se aplică sancţiunile prevăzute de legislaţia procedurală civilă".

În conformitate cu art. 61 din Codul de procedură civilă, „*părţile sunt obligate să se folosească cu bună - credinţă de drepturile lor procedurale. Instanţa judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmăreşte tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare*".

Completul de judecată menționează că prin impunerea unor termene limită în vederea valorificării drepturilor pretinse a fi lezate se urmărește o bună administrare a justiției şi asigurarea securității raporturilor juridice.

În speță, deponentul contestaţiei avea cunoștință certă despre termenul-limită de depunere a cererilor de validare a creanţelor - 22 martie 2024, precum și despre data ședinței de validare a creanțelor - 15 mai 2024, ambele fiind stabilite expres prin hotărârea instanţei de insolvabilitate din 8 februarie 2024.

Mai mult decât atât, anterior datei depunerii contestației, respectiv la 17 mai 2024, Suholitco Leontie, acționând în interesele lui Suholitco Valentin, a înaintat o cerere prin care a solicitat instanței să explice motivul pentru care, în cadrul ședinței de validare din 15 mai 2024, a fost respinsă cererea de validare a creanțelor formulate de Suholitco Valentin.

În acest context, la 28 mai 2024, instanța de insolvabilitate l-a informat expres pe Suholitco Leontie că nu a fost respinsă cererea de admitere a creanței înaintată de Suholitco Valentin la datele de 6 martie și 26 aprilie 2024, ci că a fost respinsă cererea de admitere a creanței cu caracter provizoriu. Instanța a precizat totodată că, în caz de neadmitere, admitere parțială sau totală a creanței, creditorul are posibilitatea de a formula contestație în temeiul art. 144 din Legea insolvabilității nr. 149/2012.

De asemenea, potrivit materialelor cauzei, la 4 iunie 2024 și 12 iunie 2024, Suholitco Leontie, în calitate de reprezentant al lui Suholitco Valentin, a luat cunoștință atât de tabelul definitiv al creanțelor din 2 mai 2024, cât și de procesul-verbal al ședinței din 15 mai 2024.

În consecință, Completul judiciar reține că instanța de insolvabilitate corect a stabilit că Suholitco Leontie, acționând în interesele lui Suholitco Valentin, a cunoscut încă din 15 mai 2024 că creanța lui Suholitco Valentin nu a fost admisă și nu a fost inclusă de administratorul insolvabilității, Stejar Veaceslav, în tabelul definitiv al creanțelor. Mai mult, până la data de 14 iunie 2024, Suholitco Leontie nu doar că a depus cereri procedurale, dar a și consultat în mod direct actele esențiale ale dosarului, inclusiv tabelul definitiv (f.d. 93, 94).

În aceste circumstanțe, se stabileşte lipsa de valorificare diligentă de către contestatar a drepturilor sale procedurale, ce a şi generat omiterea termenului legal de depunere a prezentei contestații. Or, aplicând principiul *nemo censetur ignorare legem*, conform căruia necunoașterea sau cunoașterea greșită a legii nu exonerează persoanele de obligația de a se conforma legii, nerespectarea termenului de depunere a

contestației în instanța de judecată se datorează în exclusivitate comportamentul pasiv al recurentului.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudenţa sa constantă a reiterat că, ţine de obligaţia părţilor de a lua măsurile necesare privind protejarea drepturilor sale de acces la instanţă (a se vedea cauza *Van Harn v. Germania*, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007).

Completul specializat reiterează că, accesul la justiție poate fi limitat. Aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim, asigurându-se o proporţionalitate între interesul persoanei şi scopul legitim urmărit (*Guerin contra Franţei*, 29 iulie 1998, § 37). Totuşi, limitările nu trebuie să reducă la zero esenţa acestui drept. Regulile de procedură au scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei şi, în special, a asigura securitatea raporturilor juridice, iar cei implicaţi în proceduri trebuie să se aştepte ca aceste reguli să fie aplicate (*Miragall Escolano ş.a. contra Spaniei*, 25 ianuarie 2000, § 33). Curtea Europeană a statuat că, dincolo de limitele care circumscriu conţinutului acestui drept, există loc pentru restrângeri aduse implicit.

Dreptul de acces la o instanţă de judecată impune, prin însăşi natura sa, a fi reglementat de către stat, reglementare care poate fi variabilă în timp şi spaţiu, în funcţie de nevoile şi resursele comunităţii şi ale indivizilor (*Ashingdane contra Regatului Unit al Marii Britanii*).

Astfel, Completul de judecată consideră neîntemeiat argumentul recurentului precum că, prin declararea ca tardivă și restituirea fără examinare a contestației depuse se îngrădește accesul liber la justiție, or, ultimul nu au dat dovadă de diligență și bună credință în realizarea drepturilor sale, ca ulterior să invoce încălcarea dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 CEDO, în condițiile când personal nu și-au realizat drepturile garantate de legislația în vigoare.

Prin prisma celor relatate, instanța de recurs reține că soluția adoptată de prima instanță prin încheierea contestată, este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil în sensul prevederilor art. 6§1 CEDO și nu este de natură să aducă atingere dreptului recurentului de acces liber la justiție, garantat de art. 20 din Constituție, or, simpla nemulțumire a părților de soluția adoptată de instanțele inferioare, nu poate constitui motiv de admiterea a cererii de recurs, iar prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

În consecință, raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, iar argumentele invocate de către recurent, urmare a analizei detaliate au fost apreciate de Completul specializat ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă, instanța de recurs concluzionează despre faptul că recursul declarat de avocatul Mocanu Serghei, în interesele recurentului Suholitco

Valentin, este neîntemeiat, motiv din care acesta urmează a fi respins, menţinând integral încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 3 decembrie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) și 428 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de avocatul Mocanu Serghei, în interesele recurentului Suholitco Valentin.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 3 decembrie 2024.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore